

PRZEPISY PRAWNE O ZAKAZIE WYPALANIA TRAW, LASÓW, ŁĄK I POZOSTAŁOŚCI ROŚLINNYCH

Wypalanie traw jest naprawdę niebezpieczne, ale też niedozwolone!

Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody tj.(Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz. 1220 z późn. zm.)

Art. 15. 1. W parkach narodowych oraz w rezerwach przyrody zabrania się:

- 10) palenia ognisk i wyrobów tytoniowych oraz używania źródeł światła o otwartym płomieniu, z wyjątkiem miejsc wyznaczonych przez dyrektora parku narodowego, a w rezerwacie przyrody - przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska;

Art. 124. Zabrania się wypalania łąk, pastwisk, nieużytków, rowów, pasów przydrożnych, szlaków kolejowych oraz trzcinowisk i szuwarów.

Art. 131. Kto:

- 12) wypala łąki, pastwiska, nieużytki, rowy, pasy przydrożne, szlaki kolejowe, trzcinowiska lub szuwały - podlega karze aresztu albo grzywny.

Ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach tj. (Dz. U. z 2011 r. Nr 12, poz. 59 z późn. zm.)

Art. 30.

3. W lasach oraz na terenach śródleśnych, jak również w odległości do 100 m od granicy lasu, zabrania się działań i czynności mogących wywołać niebezpieczeństwo, a w szczególności:

- 1) rozniecania ognia poza miejscami wyznaczonymi do tego celu przez właściciela lasu lub nadleśniczego;
- 2) korzystania z otwartego płomienia;
- 3) wypalania wierzchniej warstwy gleby i pozostałości roślinnych.

4. Przepisy ust. 3 nie dotyczą działań i czynności związanych z gospodarką leśną pod warunkiem, że czynności te nie stanowią zagrożenia pożarowego.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (Dz. U. Nr 109, poz. 719)

§ 40. 1. W lasach i na terenach śródleśnych, na obszarze łąk, torfowisk i wrzosowisk, jak również w odległości do 100 m od granicy lasów nie jest dopuszczalne wykonywanie czynności mogących wywołać niebezpieczeństwo pożaru, w szczególności:

- 1) rozniecanie ognia poza miejscami wyznaczonymi do tego celu przez właściciela lub zarządcę lasu;
- 2) palenie tytoniu, z wyjątkiem miejsc na drogach utwardzonych i miejsc wyznaczonych do pobytu ludzi.

2. Przepis ust. 1 pkt 1 nie dotyczy czynności związanych z gospodarką leśną oraz wykonywaniem robót budowlanych i eksploatacji kopalni w porozumieniu z właścicielem lub zarządcą lasu.

§ 43. Wypalanie słomy i pozostałości roślinnych na polach jest zabronione.

USTAWA z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń
tj. (Dz. U. z 2010 r. Nr 46, poz. 275 z późn. zm.)

Art. 82.

- § 1. Kto dokonuje czynności, które mogą spowodować pożar, jego rozprzestrzenianie się, utrudnienie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji, polegających na:
- 1) niedozwolonym używaniu otwartego ognia, paleniu tytoniu i stosowaniu innych czynników mogących zainicjować zapłon materiałów palnych - podlega karze aresztu, grzywny albo karze nagany.
- § 3. Kto na terenie lasu, na terenach śródleśnych, na obszarze łąk, torfowisk i wrzosowisk, jak również w odległości do 100 m od nich roznieca ogień poza miejscami wyznaczonymi do tego celu albo pali tytoń, z wyjątkiem miejsc na drogach utwardzonych i miejsc wyznaczonych do pobytu ludzi - podlega karze aresztu, grzywny albo karze nagany.
- § 4. Kto wypala trawy, słomę lub pozostałości roślinne na polach w odległości mniejszej niż 100 m od zabudowań, lasów, zboża na pniu i miejsc ustawienia stert lub stogów bądź w sposób powodujący zakłócenia w ruchu drogowym, a także bez zapewnienia stałego nadzoru miejsca wypalania - podlega karze aresztu, grzywny albo karze nagany.
- § 5. Kto w inny sposób nieostrożnie obchodzi się z ogniem - podlega karze aresztu, grzywny albo karze nagany.
- § 6. Kto zostawia małoletniego do lat 7 w okolicznościach, w których istnieje prawdopodobieństwo wzniesienia przez niego pożaru - podlega karze grzywny albo karze nagany.

Art. 24.

- § 1. Grzywnę wymierza się w wysokości od 20 do 5.000 złotych, chyba że ustawa stanowi inaczej.
- § 2. Jeżeli za wykroczenie popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wymierzono karę aresztu, orzeka się obok tej kary również grzywnę, chyba że orzeczenie grzywny nie byłoby celowe.
- § 3. Wymierzając grzywnę, bierze się pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste i rodzinne, stosunki majątkowe i możliwości zarobkowe.

Art. 156.

- § 1. Kto na nienależącym do niego gruncie leśnym lub rolnym niszczy zasiewy, sadzonki lub trawę - podlega karze grzywny do 500 złotych albo karze nagany.

USTAWA z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny
(Dz.U. Nr 88, poz. 553 z późn. zm.)

Art. 163.

- § 1. Kto sprowadza zdarzenie, które zagraża życiu lub zdrowiu wielu osób albo mieniu w wielkich rozmiarach, mające postać:
- 1) pożaru - podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10.
- § 2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie - podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.
- § 3. Jeżeli następstwem czynu określonego w § 1 jest śmierć człowieka lub ciężki uszczerbek na zdrowiu wielu osób, sprawca - podlega karze pozbawienia wolności od lat 2 do 12.
- § 4. Jeżeli następstwem czynu określonego w § 2 jest śmierć człowieka lub ciężki uszczerbek na zdrowiu wielu osób, sprawca - podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.

Art. 164.

- § 1. Kto sprowadza bezpośrednie niebezpieczeństwo zdarzenia określonego w art. 163 § 1 - podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.
- § 2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie - podlega karze pozbawienia wolności do lat 3

**ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW z dnia 14 kwietnia 2004 r.
w sprawie szczegółowych warunków i trybu udzielania pomocy finansowej na
wspieranie działalności rolniczej na obszarach o niekorzystnych warunkach
gospodarowania objętej planem rozwoju obszarów wiejskich
(Dz. U. Nr 73, poz. 657)**

§ 3. Działalność rolnicza jest prowadzona zgodnie z zasadami zwykłej dobrej praktyki rolniczej, o której mowa w art. 14 ust. 2 rozporządzenia 1257/1999/WE, jeżeli w gospodarstwie rolnym są przestrzegane wymagania w zakresie:

- 5) gospodarki na użytkach zielonych,
 - 6) utrzymywania czystości i porządku w gospodarstwie rolnym,
 - 7) ochrony siedlisk przyrodniczych,
 - 8) ochrony gleb,
- określone w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

Załącznik nr 1

**WYMAGANIA PROWADZENIA DZIAŁALNOŚCI ROLNICZEJ ZGODNIE Z ZASADAMI ZWYKŁEJ
DOBREJ PRAKTYKI ROLNICZEJ**

Przestrzeganie zakazu wypalania roślinności na łąkach, pastwiskach, nieużytkach, rowach, pasach przydrożnych, szlakach kolejowych lub w strefie oczeretów i trzcin.

Przestrzeganie wymogów obowiązujących na obszarach objętych ochroną prawną zgodnie z przepisami o ochronie przyrody.

Przestrzeganie zakazu wypalania ściernisk, słomy oraz resztek poźniwnych.

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI
z dnia 11 marca 2010 r.
w sprawie szczegółowych wymagań, jakie powinny spełniać wnioski
o przyznanie płatności z tytułu realizacji przedsięwzięć rolnośrodowiskowych
i poprawy dobrostanu zwierząt, oraz zawartości planu tego działania
(Dz. U. Nr 39, poz. 210)**

§ 2. Plan działania "wspieranie przedsięwzięć rolno-środowiskowych i poprawy dobrostanu zwierząt", zwany dalej "planem działalności rolnośrodowiskowej", zawiera następujące informacje ogólne:

- 10) charakterystykę gospodarstwa rolnego z uwzględnieniem:
 - c) stosowania zasad zwykłej dobrej praktyki rolniczej, zgodnie z załącznikiem nr 5 do rozporządzenia.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 marca 2010 r.

ZAŁĄCZNIK Nr 4

**CHARAKTERYSTYKA GOSPODARSTWA ROLNEGO POD WZGLĘDEM STOSOWANIA ZASAD
ZWYKŁEJ DOBREJ PRAKTYKI ROLNICZEJ**

7. Ocena gospodarowania na użytkach zielonych:

- 1) czy przestrzegany jest zakaz wypalania roślinności na łąkach, pastwiskach, nieużytkach, rowach, pasach przydrożnych, szlakach kolejowych lub w strefie oczeretów i trzcin? Tak/nie

9. Ochrona siedlisk przyrodniczych:

- 1) czy gospodarstwo rolne jest położone na obszarze objętym ochroną prawną? Tak/nie
- 2) jeżeli tak, to czy w gospodarstwie rolnym są przestrzegane wymogi obowiązujące na obszarach objętych ochroną, zgodnie z przepisami o ochronie przyrody? Tak/nie

10. Ocena ochrony gleb:

- 1) czy przestrzegany jest zakaz wypalania ściernisk, słomy oraz resztek poźniwnych? Tak/nie